

ΜΟΛΟΤ

ΕΤΟΣ Α'

1875

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Handwritten signature and date: 1875

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. Ι

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12 = ΠΡΟΠΗΡΦΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 5 Ἰανουαρίου 1875.

Εἰς ὅλα τὰ εὐνομούμενα κράτη, ἐπομέ-
τως καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν — τὸ ὅποιον
ἂν δὲν ἔγεινεν ἀκόμη πρότυπον, μένει
ἕμως πάντοτε ἀντίτυπον βασιλείου, μὲ
πολλὰς, ἐννοεῖται, καὶ χονδρὰς ἀνορθο-
θογραφίας — πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐρωτοῦν συνή-
θως τὸν πρωτοερχόμενον ξένον εἶνε ἂν ἔχει διαβατήριον.

— Ποῖος εἶσθε, κύριε; πῶς ὀνομάζεσθε; πόθεν ἔρχε-
σθε; ποῦ πηγαίνετε; Ἴδοὺ αἱ πρῶται, κανονικαὶ, ἀπαραί-
τητοι ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας ἀποτείνει πάντοτε ἡ ἀστυ-
νομία εἰς τὸν ταξιδιώτην. Πλούσιος εἶσθε ἢ πτωχός,
κυρία ἢ κύριος, ὑπηρέτης ἢ αὐθέντης, ἢ ἀστυνομία ἀδικ-
φορεῖ. Δὲν τὴν πτοοῦν τὰ ὠραία σας καὶ πολυτελεῖ ἐνδύ-
ματῶν, μολονότι τὴν προκαταλαμβάνουν ἐνίοτε τὰ ράκη
σας. Δὲν τῆ μέλει ἂν ταξιδεύετε δι' ὑποθέσεις σας ἢ πρὸς
διασκέδασιν. Ἀμεριμνεῖ ἐντελῶς ἂν εἶσθε ἀπλοῦς ἰδιώτης,
ἢ τιτλοφόρος . . . Ἄ, ὄχι! ἐδῶ ἕκαμα λάθος! ἂν ἦσθε τι-
τλοφόρος σὰς ἔμιλει μὲ κάπως περισσότερον σεβασμὸν,
ἀλλ' οὐχ ἦττον αἱ ἐρωτήσεις τῆς μένουσι πάντοτε ἐρωτή-
σεις. Ἀντὶ ἀπαντήσεως ἐγγχειρίζετε σεῖς τὸ διαβατήριόν
σας καὶ ἡσυχάζετε.

Αὐτὸ κάμνει πάντοτε ἡ ἀστυνομία τῶν εὐνομουμένων
κρατῶν, καθὼς καὶ τῶν θελόντων νὰ φαίνωνται ὡς εὐνο-
μούμενα, καὶ ἔχει, μὰ τὴν ἀλήθειαν, δίκαιον. Αὐτὸ κά-
μνει . . . — ὄχι, πάλιν λάθος ἕκαμα — αὐτὸ δὲν κάμνει
πάντοτε ἡ κοινωνία καὶ ἔχει ἄδικον. Ἄν τὸ ἕκαμνε, πόσα
παραγεμίσματα θὰ περιείχεν ὀλιγώτερον ἢ πτωχὴ αὐτὴ
κοινωνία! Πόσοι παρτίσακτοι τῶν αἰθουσῶν θὰ ἐστέλ-
λοντο εἰς τὰ ὑπόγεια, πόσοι παρέγγραπτοι εἰς τὸν ἔμιλ-
λον τῶν καθὼς πρέπει ἀνθρώπων θὰ ἐτοποιητοῦντο ἐν
μέσῳ ἀραιότερας συντροφίας! Πλὴν τί νὰ γείνη! Ἡ και-

ωνία, βλέπετε, δὲν θέλει νὰ τὸ κάμη, καὶ ἴσως ἔχει τοὺς
λόγους τῆς. Τοὺς λόγους αὐτοὺς θὰ τοὺς σπουδάσωμεν
πιθανῶς μαζὶ καμμίαν ἡμέραν, καὶ σὰς βεβαίως ὁ
Ἄσμοδαῖος, μὲ τὸν διαβολικὸν τοῦ λόγον, ἔτι θὰ ξεκαρδι-
σθῆτε, ἂν ἦσθε αἱματώδους κράσεως, ἢ θὰ ἀγκυακτῆσι-
τε, ἂν ἦσθε χολερικῆς. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕμως, ἂς ἀρκε-
σθῶμεν εἰς τὰ κείμενα καὶ τὰ νενομισμένα, καὶ ἂς ὑπο-
ταχθῶμεν εἰς τοὺς κοινωνικοὺς θεσμοὺς, ὡς φιλήσυχου
καὶ εἰρηνικοὺ πολῖται, ἐπιθυμοῦντες νὰ συμβιώσωμεν φι-
λικῶς μετὰ τῶν ὁμοίων μας.

Οἱ κοινωνικοὶ αὗτοι θεσμοὶ εἶνε ἀδιαφορία δυστυχῶς
πρὸς πάντας . . . πλὴν τῶν πτωχῶν δημοσιογράφων. Οὐ-
δένα ἐρωτῶσι συνήθως οἱ ἄνθρωποι, τίς εἶνε; πόθεν ἔρχε-
ται; ποῦ ὑπάγει; Τὴν ἐφημερίδα ἕμως τὴν ἐρωτῶσι ταῦτα
πάντα, καὶ θέλουσι νὰ μάθωσι τὴν ἀλήθειαν. Πληρώνουσι,
βλέπετε, τὴν πεντάρων των, καὶ ἀξιοῦσι νὰ γνωρίζωσι
ποῦ ρίπτουσι τὸν ὄβολόν των. Ἡ ἀπαίτησις εἶνε δικαία
— μολονότι πολλὰ πράγματα πληρώνονται εἰς αὐτὸν τὸν
κόσμον χωρὶς λεπτομερῆ προεξέτασιν! ἀλλ' ἂς ἦνε ἕμεις
δὲν εἴμεθα φιλόνηκοι! Ἀποκαλύπτωμεν λοιπὸν εὐλαβῶς
τὴν κεφαλὴν, σταυροῦμεν τὰς χεῖράς μας, καὶ κάτω
νεύοντες ἐξ αἰδοῦς, ὡς ὁ πρῶτην φοράν δημοσίᾳ ἐξεταζό-
μενος μαθητῆς, ἀπαντῶμεν ἐν πάσῃ εὐλικρινείᾳ.

Ἄσμοδαῖος. Διὰ τί; ἴσως ἐρωτήση
τις. Αἱ! αὐτὸ πλέον τὸ γνωρίζει ὁ νονός μας, καὶ δὲν μᾶς
φαίνεται οὗτος ἰδιοτροπώτερος τῶν ἀναδόγων ἐκείνων,
οἵτινες βαπτίζουσι κορᾶσια Ζαῖρας καὶ Παισιφᾶας ἢ ἀγό-
ρια Λαομέδοντας καὶ Λεωγάρεις.

Ἐἴμεθα μικρὰ μικρὰ, μικροσκοπικὴ σχεδὸν ἐφημερίς, οὐ-
δεμίαν ἄλλην ἔχουσα ἀξίωσιν ἢ τὸ νὰ γελᾷ ἐνίοτε μὲ ὅσα
βλέπει, καὶ γελῶσα αὐτὴ νὰ κινή, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς
ἄλλους εἰς γέλωτα. Ὁ γέλως εἶνε κάλλιστον καὶ ὑγιεινὸν
πρᾶγμα, ἰδίως χωνευτικόν, καθὼς λέγουσιν οἱ φυσιολόγοι,
καὶ δὲν πιστεύωμεν νὰ μᾶς μεμφθῆ τις τὴν μικρὰν ταύτην

και ανώδυνον διασκεδάσιν. Άλλως δέ, αν παραδεχθώμεν ο,τι λέγουσιν οι σοφιστι, ο γέλως εινε σπουδατον διακριτικον μεταξυ ανθρωπου και άλλων ζώων, και οπως κατηντήσαμεν σήμερα, με την αλήθειαν πλησιάζει να καταστή ανάγκη να έχωμεν οσον το δυνατόν προχειρότερα τα διακριτικά μας σημεία, δια να μη εκληφθώμεν άλλοι αν- τ' άλλων, οπως την επάριον των επαναστάσεων φοροῦσι συνήθως οι σωτήρες των εθνων τας ερυθρας κυκάρδας, εις προχειρον απόδειξιν του πατριωτισμου των.

Εργόμεθα . . . οχι βεβαίως από την κόλασιν, διότι αναντιβήτως δεν θα ελλάζαμεν την εκει συντροφίαν με την εδω. Άλλ' απλούστατα από την κεραλήν του γεννη- τορος ημών—και ος λείψουν, παρακαλούμεν, αι μυθολο- γικαι παρομοιώσεις με την Αθηναν και τον Δία—, οστις ενόμισε—δεν ηξεύρομεν επι πόσον κειρον άκρόμη θα το νομίσω—οτι εινε δυνατόν εν Αθήναις, ασφαλής τις έχων την βίχην και το κρανιον, να ξεκαρδίζηται άπαξ της έ- βδομάδος διαπύρη του πλησιον του.

Πηγαίνουμεν . . . παντού, με την αλήθειαν, εντός μό- νου του ιδιωτικου και οικογενειακου βίου. Θέλομεν να γελάτωμεν, εινε αληθές, αλλά να γελάσωμεν με ο,τι βλέ- πουμεν μόνον, με ο,τι δυνάμεθα να βλέπωμεν, με ο,τι μας εινε επιτετραμμένον να βλέπωμεν. Ο,τι κλείεται εντός των τεσσάρων τοίχων της οικίας δεν υπάρχει δια τον Άσμοδαϊον. Ουδενίαν έχει διάθεσιν να μιμηθή τον συνά- δελφον αυτου Κωλον Διάβολον, και αφαιρών τας στέγας των οικιών, να σας δείξη τα εντός αυτών γινόμενα. Μη φοβήσθε λοιπόν οσοι έχατε να φοβηθήτε. Είθετα πολλοι, ο Άσμοδαϊος το γνωρίζει, και θα ειχεν ύλην να διασκεδάζη επι πολύν κειρον τους αναγνώστας του. Δεν σας πειράζει όμως, διότι δεν νομίζει πρέπον να βάλη την μύτην του όπου δεν πρέπει. Φροντίσατε όμως και σεις να μη προ- βάλετε την μύτην σας έξω του παραθύρου, διότι ο Άσμο- δαϊος σας ερωτογράφησεν εν βίπη οφθαλμου. Παραγορή- θητε δε και εγκαταλείψατε σας οι άλλοι, οι την ενοχον περιέργειαν έχοντες: να μανθάνητε πάντα, οι γλωσσέουον- τες, πᾶσαν νύκτα χειμῶνος περίξ της τραπέζης σας, οι διατρέχοντες τας εδους προς θήραν κακολογιών, οι τα άβρητα ποθοῦντες και τα κρύφια, οι δρεγόμενοι σκάνδα- λα, οι επιθυμούντες αδολεσχίαν, οι πολυλογίαν συνάγον- τες. Μη ζητήτε να ιδητε τας ξένας δικους εις τους ξένους οφθαλμους, και κλείσατε μάλλον τους ιδιους σας, δια να κρύψητε το εντός αυτών κάρφος.

Ίδου, κύριοι μου, εξωμολογήθημεν. Δότε μας τώρα την ευχην σας, και—άγαθή τύχη!

ΣΦΗΚΑ.

ΣΚΝΙΗΣ

Χοροῦ παρακούσματα

Τας πηγὰς του Νείλου ανεκάλυψαν, ως γνωστόν, οι πλοίαρχοι Γραντ και Σπέικος πλησιον της λίμνης Νιάν- ζας. Πριν όμως φθάσωσιν εκει πολλά επυθον και πλείονα ειδον περιεργα και τερατώδη εις τα ενδότερα της Αφρι- κης, δράκοντας μακροτέρους φθινοπωρινής νυκτός, κώνω-

πες μεγάλους ως κωνοπίδια, δένδρα φέροντα κρτους άντι έπωρῶν. Πάντων όμως τούτων περιεργότερα ησαν τα έ- θιμα και αι τελεται της αὐλής του βασιλέως της Βουα- χόνης, Μπέξ του Α'. Και περι μεν των άλλων, ητοι μα- στιγώσεων, βορβοροφαγίας και στραγαλισμών περιττον νομίζομεν να είπωμέν τι θεωρούντες ταῦτα ανεπίδεκτα εγγλιματισμου παρ' ημίν. Έτέρων τινά όμως εθιμοτυπίαν της αφρικανικής αὐλής, την εις τους χορους δηλ. πρό- σκλησιν δεσποινῶν, άνευ του συζύγου και παρθένων άνευ πατρός η αδελφῶν, (αν μάλιστα τύχῃσι ώραίαι) απέπει- ράθη να εισαγάγη εις τα ημέτερα έθιμα ο επι των προ- σκλητηρίων υπάλληλος Δ** προσκαλέσας ανάνδρους τας Κυρίας Κ** και Α**.

Το πείραμα απέτυγεν, ουδενίως των κυριών τούτων δε- χθείσης την πρόσκλησιν. Οπωσδήποτε όμως κρίνομεν δι- καιοι να συγχαρώμεν τον αξιοτίμωτον Κύριον Δ**, δια την ακριβή αυτού γνώσιν της βουαχουνακής εθιμοταξίας.

Οι ποιηται της Αλβιόνος μάλιστα δε οι λεγόμενοι λιμνίται (lakistes) θεωροῦσιν ως ουσιώδεις συστατικῶν της γυναικείας καλλονής την ελαφρότητα και την διαφά- νειαν τας δε ηρωϊδας αυτών ενασμενίζονται παραβάλ- λοντες οτε μεν προς νέφος, οτε δε προς Ίριδα η πτέρυγα ζεφύρου. Τα τοιαῦτα ενομίζομεν ποιητικὰς αδείας, ουδέ- ποτε άπαντήσαντες διαρκινεις γυναικας. Κατά την τελευ- ταιαν όμως βασιλικήν έσπερίδα εὑρεθέντες κατά τύχην έπισθεν της Κ* Σ** έπίεισθημεν οτι οι Αγγλοι ποιηται έχουσι δικαιοιν. Ιστατο αυτη προ ημών ως στήλη άτυμου, και δια του σώματος αυτης εδλέπομεν ως δια καθαρου κρυστάλλου ὄλον τον χορον και τον Κον Χρησιτίδην απο- κοιμηθέντα επι του μεγαλοσταύρου του.

Ο Κ. Ρηγόπουλος και πολλοι άλλοι μετέβησαν εις Αμερικην επίτηδες, ίνα θαυμάσωσι την όρμην και τον πάταγον, μεθ' αν χύνονται τα ύδατα του Νιαγάρα. Οι μη δυνάμενοι να επιχειρήσωσι τοιαῦτην εδοιοποίησιν δύνα- ται να σχηματίσωσιν ιδέαν του φαινομένου ικανήν παρα- τηρούντες τον χειμαρρον των βασιλικῶν ξένων εισορ- μῶντα το μεσονύκτιον εις το εστιατόριον.

Πανταχού της γης οι μεγάλοι κλέπται τυγχάνουσιν εξαιρετικῶν τιμών και εδαφιαίων υποκλίσεων. Ουδὲως λοιπόν ηπορήσαμεν συναντήσαντες εν βασιλική αιθούσῃ και ιδρυτὰς μεταλλευτικῶν εταιριῶν παράδοξος όμως ε- φάνη ημίν η μεταξυ τούτων παρουσία του κ. Β** οῦ αι κατακτήσεις περιορίζονται εις κιβώτιον ενδυμάτων.

Τις ητο η βασίλισσα του χοροῦ; Ημεῖς εθαυμάσαμεν προ πάντων η μάλλον προ πασῶν λεπτοφυές τι ανθόλλιον των τροπικῶν. Οσάκις διέβαινεν αυτη προ ημών, εψυθιρί- ζομεν το του Musset:

Sa mère l'a faite petite pour la faire avec soin.

Οτε δε η βοώπις μαρκησία εὑρέθη προς στιγμην κα- θημένη πλησιον μεγαλοπρεπούς τινος δεσποίνης, επωνύ- μου των καλών αυτης φρονιμάτων, σχολαστικός τις παραβάλλων τον κάλαμον προς την δρυν άνεκραξεν: Οὐκ εν τῷ πολλῷ το εὔ, ἀλλ' εν τῷ εὔ το πολύ.

ΘΕΟΤΟΜΠΗΣ.

Θ Ε Α Τ Ρ Ο Ν

ΧΗΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΕΝΟΡΟΥ ΜΑΣ

Table with 2 columns: Component and Value. Components include Μύτη, Μάτια, Χείλη, Γλώσσα, Άσμα, and Τό ὄλον.

ANEMOMAZOMATA

Τὸ νοστιμώτερον ἐξ ὄλων τῶν εὐχητηρίων στιχουργημάτων, ἅτινα διενεμηθήσαν ἐφέτος εἰς Σύρον, εἶνε ἐν τῷ ὁποίῳ ἔφερον ὡς ὑπογραφήν :

«Οἱ ὑπὸ τοῦ νέου ἀστονομοῦ ἀπολυθέντες παλαιοὶ κλητήρες»
Δὲν εἶνε ἀβδηριτικώτατον;

Τὴν προχθὲς ἑσπέραν ὄλοι οἱ καθήμενοι εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Θεάτρου ἐγύρισαν αἰφνης τὰ νῶτα πρὸς τὴν σπηνὴν, ὄλοι μαζί, καὶ ἦτο κωμικώτατον τὸ θέαμα.

— Καλλίτερα, ἔλεγον μερικοὶ, νὰ προφυλαξώμεν τὰ νῶτα ἀπὸ τὸ κρόν ποῦ ἔρχεται ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ ἄς προσβάλλουν τὴν βράχιν μας αἱ παραφωνίαι.

— Διατί ὁ Κ. Μωραϊτίδης ὠνόμασε τὸ δράμα τοῦ Βάρδα;

— Διότι ἐφρόντισε φιλανθρώπως νὰ μὴ πλακωθῇ τὸ κοινὸν χωρὶς εἰδοποιήσεως.

- Ἦότε θὰ πληρωθῇ ἡ Βουλὴ;
- Ὅταν τὴν πληρώσῃ τὸ Ταμεῖον.
- Αὐτὸ δὲ πότε θὰ πληρωθῇ;
- Ἀλλάχ κερὶμ!

— Τὸ κοινὸν εἶνε περίργον νὰ μάθῃ ἐν ὁ Κ. Στούπης ἔχει καὶ ἄλλους λόγους ἐτοιμοὺς δι' αὐτὸν τὸν χειμῶνα— ὁμοίους, ἐννοεῖται μὲ τὸν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων» δημοσιευόμενον. Ἄν ναί, ἄς εὐαρεστηθῇ νὰ τὸ ἀναγγεῖλῃ ἂν ὄχι, ἄς μὴ λάβῃ τὸν κόπον, καὶ τὸ κοινὸν τὸν εὐχαριστεῖ.

Μεταξὺ τῶν μεταβινόντων εἰς τὸν χορὸν τῆς Ἀ' τοῦ ἔτους, ἐθεάθησαν καὶ τινες κακαλυμμένοι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μὲ βελόντζακις. Φίλος τις τοῦ Ἀσμοδαίου ἐτόλμησε νὰ κάμῃ εἰς ἕνα τὴν παρατήρησιν, ὅτι δὲν πηγαίνουν οὕτω εἰς τὸν χορὸν.

— Ὡχ ἀδελφε, δὲν μ' ἀφίνεις; ἔξέρω κι' ἀπὸ πέρυσι. Θὰ χάσω ἐγὼ τὸ παλτό μου;

— Ἡ Ἀλήθεια, μὴ δυναμένη πλέον νὰ ἀλλάξῃ χαρακτήρα— δὲν τῆς ἔμεινε— ἔλλαξε χαρακτῆρας.

ΚΩΣΤΑΣ καὶ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΗΤΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΚΩΣΤ. Τὰ πράγματα τὰ βλέπω πολὺ σκοῦρα, Γιάννη.
ΓΙΑΝΝ. Γιατί, μωρὲ Κώστα;

ΚΩΣΤ. Γιατί!— Δὲν βλέπεις ποῦ τὸ ὑπουργεῖο δὲν θέλει νὰ πέσῃ;

ΓΙΑΝ. Ἄμ' βέβαια δὲ θέλει. Νὰ σοῦ δώσω ἰγὼ τῆς ἀφεντεῖας σου μισὴ ἀπὸ γιοματάρι, καὶ νὰ ἰδοῦμε τί θὰ κάμῃς τὴν πίνεις ἢ τὴν χύνεις;

ΚΩΝ. Τὴν πίνω καὶ μονοβόουφι.

ΓΙΑΝ. Ἄμ' πῶς θέλεις τὸ λοιπὸν νὰ πέσῃ τὸ ὑπουργεῖο;

ΚΩΣΤ. Ὡς τόσο ὁ Δεληγεώργης δὲν πῆγε στὸ χορὸ.

ΓΙΑΝ. Οἱ ἄλλοι δυὸ καπεταναῖοι ὁμῶς πῆγαν.

ΚΩΣΤ. Πῆγαν στὸ χορὸ, γιὰ νὰμπουν στὸ χορὸ....
Σωστὸ πρῆμμα.

ΓΙΑΝ. Παλαμίδα τοὺς μυρίζει, μοῦ φαίνεται.

ΚΟΥΝΟΥΠΗΣ

ΔΩΔΕΚΑ ΝΕΟΙ ΑΘΛΟΙ

Προτεινόμενοι εἰς νέον τινὰ Ἑρακλῆ οἰονδήποτε

Ὁ Ἀσμοδαῖος ἔχει μερικάς καλὰς ιδέας, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶνε πτωχὸς δὲν δύναται καὶ νὰ τὰς ἐκτελέσῃ. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουσιν εὐτυχῶς ὁμογενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν χρήματα ἀλλ' ὄχι καὶ ιδέας, ὁ Ἀσμοδαῖος χαρίζει εἰς αὐτοὺς τὰς ιδέας του καὶ τοὺς παρακαλεῖ, ἂν θέλουν, νὰ κηρύξωσι διαγωνισμὸν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Ἄν τὸ κάμουν, καὶ δόξαν θὰ ἀπολαύσουν, καὶ φιλογενέστατοι θὰ ὀνομάζωνται τακτικῶς ἀνὰ πᾶν ἔτος ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς κρίσεως τῶν ἀγωνοδικῶν, καὶ θόρυβον πολὺν θὰ κάμουν αἱ ἐφημερίδες τοῦ Πανελληνίου πέριξ τοῦ ὀνοματός των, καὶ τὴν πατριδα—διὰ νὰ μνημονοῦσωμεν καὶ τοῦτο ὑπωδῆποτε,—θὰ ὠφελήσωσι. Ἄν δὲν τὸ κάμουν, θὰ λέγωνται ὁμογενεῖς πάντοτε καὶ τίποτε περισσότερον.

Μία ἀπὸ τὰς καλὰς αὐτὰς ιδέας τοῦ Ἀσμοδαίου εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἐξῆς:

Νὰ προκηρυχθῇ ἐτήσιος ἀγὼν, καὶ ἄθλον σπουδαῖον— τὸ ποδὸν ἀφίσταται εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὸ βάλαντιον τοῦ μέλλοντος ἀγωνοθέτου—ἀπονεμητέον εἰς ἐκαῖνον, ὅστις κατορθώσῃ ἐντὸς ὠρισμένης, ὅσον τὸ δυνατόν βραχυτάτης προθεσμίας, ἐν τῶν ἐξῆς:

α.) νὰ καθαρῖσῃ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὴν λάσπην.

β.) νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς γνωρίζοντας γράμματα, καὶ κινδυνεύοντας ἐπομένως νὰ ἀναγινώσκωσι περιοδικὰ φύλλα ἀπὸ τοὺς ἐλεγεσιακοὺς στεναγμοὺς εὐτραפוῦς τινος ποιητρίας, ἣτις ἐπικαλεῖται ἀπὸ τινος τὸν θάνατον, χωρὶς νὰ ἔχῃ τίποτε.

γ.) νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ ἀκροατήρια τῶν ἐν Ἀθήναις συλλόγων Παρνασοῦ, Βίρωνος, καὶ λοιπῶν κατὰ τῶν ποιητικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ἐφάδων τοῦ Φημίου Ἀρέλδου Εὐκλείδου, γνωστοτέρου παρὰ ταῖς θνητοῖς ὑπὸ τὸ ὄνομα Φίλιππος Οἰκονομίδης.

δ.) νὰ ἰατρῶσῃ τοὺς ἀρχαιολόγους ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην τῆς Γερμανίας, ἐξ ἧς φοβοῦνται νέαν ἐπιδρομὴν τῶν βορείων φυλῶν εἰς τὸ κλασσικὸν ἡμῶν ἔδαφος.

ε.) νὰ ἀποδείξῃ εἰς τίνα οἰονδήποτε χρήσιν δύναται προσφορότερον διὰ τὰς σωματικὰς τοῦ ἀνθρώπου λειτουργίας νὰ χρησιμεύσωσιν αἱ μετοχαὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι μεταλλευτικῶν Ἐταιριῶν.

ς.) νὰ λύσῃ τὸ σπουδαῖον ζήτημα: τίς παίζει τὸ πονηρότερον καὶ τίς τὸ ἀθώοτερον πρόσωπον μεταξὺ Ξένου, Τουβίνη, καὶ Μεταλλευτικῆς Ἐταιρίας.

ζ.) νὰ καταφέρῃ τὸν Γούδαν νὰ λάβῃ εὐσπλαγγνίαν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν, παύων ὀριστικῶς τὴν ἐκδοσιν τῶν Παραλλήλων του.

η.) νὰ πείσῃ τὸν Δῆμον Παπαθανασίου νὰ κόψῃ τὴν πόλκαν του.

θ.) νὰ ζεστάνῃ ἀρκετὰ τοὺς φούρνους τοῦ Περικλέους, ὥστε νὰ παύσωσι τουρτουρίζοντες οἱ μέτοχοί του.

ι.) νὰ παρηγορήσῃ τὸν Καρόδην ἐπὶ τῇ ὀφφανεῖα του.

ια.) νὰ προστατεύσῃ τὴν υγίειαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις τραπεζίων κατὰ τῆς πολλῆς ἐργασίας.

ιβ.) νὰ εὐρῃ ἀσχόλησιν δι' ὀκτὼ φιλανθρωπικοὺς συλλόγους, οἵτινες εἶνε ἐτοιμοὶ νὰ συστηθῶσιν ἐν Ἀθήναις, καὶ τὸ ἀναβάλλουν, ἕως οὗ εὐρουν ἀντικείμενα ἕξια τῆς φιλανθρωπίας των.

ΚΕΝΤΡΗΣ.

Ὁ ὑπεύθυνος ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.